

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

Tác phẩm "Đức Mẹ và Chúa Hài Đồng cùng Thánh Baptist lúc nhỏ", do Raphael sáng tác vào khoảng năm 1509-10. Sơn dầu trên gỗ; 38 cm x 35 cm. Phòng trưng bày Quốc gia tại London.

NGHỆ THUẬT

Thế giới cần điều gì lúc này? *Hồng ân, sự hòa hợp, và danh họa Raphael*

Triển lãm tranh của Raphael đang diễn ra tại Phòng trưng bày Quốc gia London

LORRAINE FERRIER

Khi bóng tối dường như muốn nuốt chửng cả thế giới, thì nghệ thuật truyền thống có thể cứu giúp chúng ta. Vai trò của nghệ thuật giúp tâm hồn thăng hoa bằng cách nhắc nhở chúng ta về ý nghĩa của việc trở nên hoàn mỹ, chân chính và tốt đẹp nhất có thể được.

Khi các nghệ sĩ truyền thống cần mẫn sáng tạo nên những kiệt tác nghệ thuật vượt thời gian, chúng có khả năng đánh thức giá trị thiện lương bên trong mỗi chúng ta. Các tác phẩm của danh họa thời kỳ Phục Hưng, Raffaello Sanzio (thường được gọi là Raphael), đại diện cho đỉnh cao của lịch sử nghệ thuật. Hơn năm thế kỷ sau khi ông qua đời, nghệ thuật của Raphael giờ đây quan trọng hơn bao giờ hết.

"Triển lãm Credit Suisse: Raphael," khai mạc vào ngày 09/04, là một trong những triển lãm đầu tiên tập trung vinh danh toàn bộ sự nghiệp của danh họa Raphael. Nhiều người nhớ đến Raphael như một họa sĩ, nhà xây dựng và kiến trúc sư, nhưng có thể một số người sẽ

ngạc nhiên khi biết rằng ông còn là một nhà thơ, nhà khảo cổ học, nhà lưu giữ cổ vật, và nhà thiết kế các bản tranh in, điêu khắc, thảm, và nghệ thuật ứng dụng.

Triển lãm có 90 tác phẩm được trưng bày. Trong đó có nhiều tác phẩm của Raphael và một số tác phẩm được xây dựng từ ý tưởng đã phác họa của ông. Chúng được thể hiện trên các chất liệu khác nhau mà ông không phải là người hoàn thiện, chẳng hạn như tranh đồng. Các bức tranh và vật phẩm dường như cùng kể lại câu chuyện cuộc đời, cũng như đặc điểm nghệ thuật và các thiết kế của Raphael, và cả quá trình phát triển nghệ thuật mà người họa sĩ đã trải qua.

Xem tiếp trang 2

Tác phẩm "Đức Mẹ và Chúa Hải Đông cùng Thánh John Baptist và Thánh Nicholas of Bari" do Raphael sáng tác năm 1505. Tranh sơn dầu trên gỗ cây dương. 217 cm x 147 cm. Phòng trưng bày Quốc gia tại London.

NGHỆ THUẬT

Thế giới cần điều gì lúc này?

Hồng ân, sự hòa hợp, và danh họa Raphael

Tiếp theo từ trang 1

Tam kiệt Phục Hưng Leonardo, Michelangelo, và Raphael

Raphael, Michelangelo, và Leonardo da Vinci từ lâu đã được coi là ba danh họa xuất chúng nhất của thời kỳ Thượng Phục Hưng. "Điều mà Raphael làm tốt hơn những người khác là việc theo đuổi trường phái lý tưởng," ông Matthias Wivel, đồng giám đốc triển lãm, cho biết trong một cuộc phỏng vấn qua điện thoại. Sự hoàn hảo của Raphael không chỉ đơn thuần là ca ngợi tôn giáo. Ông khuyến khích chúng ta cả về giác độ cá nhân lẫn tập thể. Theo Wivel, đó là lý do vì sao Raphael được xem là trung tâm của nghệ thuật tạo hình Tây phương hơn cả Michelangelo và Leonardo. Đây được xem là một thành tựu đáng nể khi Raphael chỉ sống vốn vẹn có 37 năm, và sự nghiệp của ông chỉ kéo dài qua hai thập kỷ. Trong khi chẳng hạn như Michelangelo đã làm việc cần mẫn cho đến khi ông qua đời ở tuổi 88.

Đầu tiên Raphael theo học nghệ thuật với Leonardo da Vinci và Michelangelo ở Florence. Tại đó, ông đã làm việc chăm chỉ để trau dồi những kỹ thuật của mình. Raphael có thể đã quan sát và đúc kết từ thành quả của những đồng sự lớn tuổi và có thâm niên kỹ cựu hơn mình. Leonardo lớn hơn Raphael 31 tuổi, còn Michelangelo hơn Raphael 8 tuổi.

Sự hoàn hảo của Raphael không chỉ đơn thuần là ca ngợi tôn giáo. Ông khuyến khích chúng ta cả về giác độ cá nhân lẫn tập thể. Theo Wivel, đó là lý do vì sao Raphael được xem là trung tâm của nghệ thuật tạo hình Tây phương hơn cả Michelangelo và Leonardo.

Tác phẩm "Chân dung của Giáo hoàng Julius II", do Raphael sáng tác năm 1511. Tranh sơn dầu trên gỗ cây dương, 108 cm x 80 cm. Phòng trưng bày Quốc gia tại London.

Những họa sĩ cùng thời với Raphael có nhiều phong cách hội họa khác nhau. Nhìn chung, Leonardo vẽ tranh với góc nhìn của một nhà nghiên cứu khoa học, quan sát thiên nhiên, và cố gắng không chế chặt chẽ tính chủ quan trong khi làm việc. Mặt khác, như Wivel giải thích, cách làm việc của Michelangelo lại ngược lại. Với nguồn cảm xúc tốt độ, các tác phẩm của ông đã họa thành hình từ những chiêm nghiệm, suy tư về thân phận con người trên thế giới và những vấn đề theo sau.

Ngoài việc quan sát phong cách nghệ

thuật và kỹ pháp của những đồng sự thâm niên, Raphael còn học hỏi cách mà Leonardo quan tâm đối với tâm lý con người và cách mà Michelangelo diễn đạt ranh mạch cảm xúc của ông qua các bức tranh.

Họa sĩ Raphael đã kết hợp thành công ý tưởng của các họa sĩ khác vào các tác phẩm của mình, đến nỗi chúng đã mang đậm dấu ấn của riêng ông. Cũng bởi sự xuất chúng đó mà ông đã có nhiều đối thủ, đặc biệt là Michelangelo. Chẳng hạn, trước khi Michelangelo có cơ hội vẽ nên kiệt tác "Chúa Trời Tạo ra Adam" tại nhà nguyện Sistine, thì Raphael đã phồng theo bản phác họa chuẩn bị của Michelangelo và đưa vào bức bích họa "The Parnassus" của ông ở Vatican. Hẳn là Michelangelo đã rất tức giận.

Ông Wivel nhận thấy rằng Leonardo là người có ảnh hưởng sâu sắc nhất đến Raphael. Khách thường lầm có thể xem bản phác họa "Leda và Thiên Nga," – bản sao trực tiếp duy nhất còn sót lại mà Raphael đã sao chép từ tác phẩm của Leonardo (ngoại trừ các bản phác họa thô sơ hơn trên cùng trang với các nghiên cứu khác.) Tư thế đứng kiểu contrapposto (*) của nàng Leda bắt nguồn từ nghệ thuật cổ điển, đặc điểm của tư thế này là căn tập trung trọng lượng cơ thể vào một bên chân. Cũng trong buổi triển lãm, trong bức tranh "Thánh Catherine thành Alexandria", Raphael đã đồng thời kết hợp [phong

Tác phẩm "Sự Tôn Nghiêm của Thánh Thomas" do Cesarino Roscetti sáng tác vào khoảng năm 1511-1512, sau thời Raphael. Chất liệu đồng; Đường kính khoảng 88 cm. Bộ di sản văn hóa và hoạt động của Ý.

Tác phẩm "Hạ Xướng U Linh Giới" do Cesarino Roscetti sáng tác vào khoảng năm 1511-12, sau thời Raphael. Đường kính khoảng 88 cm. Chất liệu đồng. Bộ Di sản và Hoạt động Văn hóa Ý.

Tác phẩm "Thiên Thần" của Raphael. Khoảng 20 cm x 20.6 cm; vẽ bằng bút và mực nâu trên các phác thảo hình học bằng bút kim loại mờ. Bảo tàng Ashmolean của Đại học Oxford.

Tác phẩm "Nghiên Cứu về Phân Đầu một Tổng Đồ trong Lê Biên Hình" của Raphael. Bộ sưu tập cá nhân, New York.

cách] nghệ thuật cổ đại và hình tượng nàng Leda trong bản vẽ của Leonardo.

Bí ẩn về Đức Mẹ dịu dàng của Raphael

Họa sĩ Raphael được nhiều người chú ý với bức tranh về Đức Mẹ đầy nét dịu dàng và kiệt tác "Trường học Athens" đặt tại Vatican. Hình tượng Đức mẹ trong tranh của Raphael như nắm giữ chiếc chìa khóa trả lời cho câu hỏi vì sao nghệ thuật của ông lại có sức hút rộng lớn đến vậy.

Raphael đã miêu tả dáng vẻ đầy tự tin của Chúa Hải Đông trong bức tranh "The Garvagh Madonna". Đức Mẹ Maria vừa thả con ra khỏi vòng tay của Bà để Ngài có thể tặng một bông hoa cẩm chướng cho đứa trẻ mới biết đi, mà sau này là Thánh John the Baptist. Đức Mẹ kéo John lại gần, khích lệ đứa trẻ cầm lấy bông hoa. Nếu không có sự xuất hiện của những bộ trang phục kiểu La Mã cổ điển, có thể chúng ta chỉ đơn thuần là đang thưởng lãm một khung cảnh gia đình đầy tình yêu thương của một người mẹ và những đứa con kháu khỉnh.

Nguồn cảm xúc toát ra từ tranh của Raphael đã khiến chúng trở nên gần gũi với chúng ta hơn, những tính hình tượng còn mang ý nghĩa sâu sắc hơn thế. Điều này vượt qua sự giao thoa giữa trời và đất. Trong tranh của ông có rất nhiều khoảnh khắc gần gũi ấm áp giữa người mẹ và đứa con thơ, đồng thời củng cố thông điệp của Cơ đốc giáo. Wivel giải thích: "Đó là cách truyền tải thông điệp Cơ đốc thông qua một trải nghiệm gần như mang tính phổ quát mà mọi người đều cảm thấy quen thuộc. Và điều đó mẽ hoặc tình cảm của người xem hơn bất cứ thứ gì khác."

Chúa Hải Đông xuất hiện với vẻ thông tuệ hơn so tuổi của mình. Cậu bé hiểu rằng mình đến Trái đất vì sứ mệnh vĩ đại hơn. Ngài ngồi trong lòng mẹ, không cần mẹ phải ôm giữ. Trong khi John mặc áo lông ấm áp, thì Chúa Hải Đông lại không mặc gì. Ngài không truy cầu gì ở thế giới này ngoài việc răn dạy mọi người hãy nghe theo Chúa.

Rõ ràng, tác phẩm "The Garvagh Madonna" của Raphael họa lên một khung cảnh đậm chất tôn giáo. Tuy nhiên nét đặc biệt toát lên từ trong tác phẩm này, cũng như rất nhiều tác phẩm của ông, chính là hồng ân của Chúa cũng như mối dung hiệp của những mâu thuẫn nội tại về những điều thuộc về tâm linh với những điều nổi thế tục, giữa thiên thượng và trần thế.

Sức hút trong nghệ thuật của Raphael

Raphael đã tạo ra vẻ đẹp mà trong đó hội tụ hài hòa những hình tượng chứa đầy ấn điển. Cho dù ông vẽ các hình tượng độc lập, trong các nhóm nhỏ hoặc phức tạp hơn, mỗi bức tranh đều toát lên vẻ tôn nghiêm khiến người ta phải đứng lại chiêm nghiệm. Nghệ thuật của ông tràn ngập sự cảm ân và bình an. Cả hai phẩm chất quý giá này đều được truyền thừa từ đặc tính tự nhiên của vạn vật. Người ta chỉ cần quan sát tự nhiên cũng có thể nhận ra điều này.

Theo ông Wivel, danh họa Raphael đã vận dụng nét duyên dáng và bình hòa xuyên suốt quá trình sáng tạo nghệ thuật của mình, dù ở cương vị kiến trúc sư, nhà thiết kế hay họa sĩ. Điều đó khiến cho nghệ thuật mà Raphael để lại mang có sức sống lâu dài.

Đối với các Tín hữu Cơ Đốc, "Chúa Kitô là hiện thân của hồng ân," ông Wivel nói. Nhưng hồng ân theo nghĩa chung là xoa dịu, hài hòa và hợp lý. "Raphael đạt được sự thuần thực trong việc làm cho mọi thứ trông tự nhiên, ngay cả khi chúng được sắp đặt", ông nhận xét.

Một khía cạnh khác của hồng ân được ông Wivel đề cập đến là "khái niệm về phong thái lịch thiệp và những hành xử nên có trong một quý ông lý tưởng." Mặc dù mô côi cha mẹ từ năm 11 tuổi, nhưng Raphael đã mang đến phong thái quý ông trong dinh thự Urbino của cha mình. Cha ông là một họa sĩ hoàng gia, người đã giáo dục ông về triết lý nhân văn của hoàng tộc. Cung điện được xem là trung tâm học tập và khát vọng nhân văn. Ông cũng là bạn thân thiết với cận thần và học giả Baldassare Castiglione, người đã viết "Cuốn sách của Quan cận thần".

Sức cuốn hút và tinh cách hòa hảo của Raphael thể hiện qua tất cả các biên niên sử trong cuộc đời ông. Người ca ngợi Raphael nhiều nhất là họa sĩ và nhà sử học nghệ thuật Giorgio Vasari; lúc

Tác phẩm "Thánh Catherine thành Alexandria", do Raphael sáng tác năm 1507. Tranh sơn dầu trên gỗ cây dương; 72 cm x 55 cm. Phòng trưng bày Quốc gia tại London.

Raphael đã qua đời thì ông mới 9 tuổi. Raphael thích cộng tác với nhiều họa sĩ cùng thời thủ ông, và có vẻ như họ rất ngưỡng mộ ông. "Ông chưa bao giờ ra khỏi cung điện mà không có khoảng 50 họa sĩ theo cùng; tất cả đều rất tài năng. Những người đồng hành này đã đem lại vinh dự cho Raphael. Nói tóm lại, ông sống như một hoàng tử hơn là một họa sĩ," Vasari nhận xét.

Có rất ít tài liệu trực tiếp nói về Raphael. Duy chỉ có hai bức thư tay của ông còn sót lại. Cả hai đều gửi đến chú ruột của Raphael, người đã nuôi dưỡng ông. Qua hai bức thư này, hình ảnh về một chàng trai rất tham vọng và có năng lực xã hội nơi Raphael được hiển lộ, Wivel nói.

Các bức tranh của Raphael đã thể hiện sự trang nhã trong nghệ thuật bằng

cách không quá phóng đại cảm xúc. "Ông không biểu đạt cảm xúc giống như cách mà Michelangelo làm. Ông khá dè dặt," Wivel nói thêm.

Một số người cho rằng nghệ thuật của Raphael quá ủy mị. Tuy nhiên Wivel nhắc ra tình chững mực của Raphael trong các tác phẩm của ông, điều mà danh họa có được từ phong cách nghệ thuật truyền thống. Tinh chững mực của Raphael là để thể hiện tinh cảm ngay chính trong các tác phẩm của mình hơn là với mục đích lôi kéo cảm xúc. Để chạm được trái tim của người xem được như vậy, thì nghệ thuật của ông phải thật sự chân thực.

Theo Wivel, Raphael xuất sắc trong việc tạo ra các chủ đề đôi hỏi sự chững mực, chẳng hạn như bức vẽ Đức Mẹ Đồng Trinh và Chúa Hải Đông hoặc các nhóm nhân vật phức tạp trong tác phẩm

"Học viện Athens". Điều này trái ngược với Michelangelo, người xuất sắc trong các sáng tác đầy tính biểu cảm. Sức ảnh hưởng của Michelangelo đối với Raphael có thể quan sát được qua tác phẩm "Cuộc Tàn Sát những Người Vô Tội" của ông. Cả bản thảo và bản vẽ hoàn thiện này để được đưa vào trưng bày. Đối với Wivel, tác phẩm "Cuộc Tàn Sát những Người Vô Tội," là một kiệt tác ấn tượng, nhưng nhìn chung Raphael có một chút gì đó vượt ra ngoài nguyên tắc của ông.

Nghệ thuật của ông hấp dẫn vì luôn khơi gợi những điều tốt đẹp nhất sâu thẳm bên trong mỗi chúng ta, đồng thời giúp chúng ta khao khát sẽ trở thành người như thế nào trong tương lai. "Ông đưa ra cho chúng ta một lý tưởng văn minh mà chúng ta có thể mong ước hưởng tới. Bức bích họa "Học viện Athens" của Raphael là một minh chứng cho điều này," theo Wivel. "Đó thật sự là một tác phẩm nâng cao trí tuệ, nhờ khai sáng bằng nghệ thuật giao tiếp sâu rộng và sự sẻ chia... Và, cuối cùng, đó là những gì chúng ta nung nấu để tồn tại."

Buổi triển lãm được mong chờ từ lâu – "Triển lãm Credit Suisse: Raphael" – diễn ra tại The National Gallery, London. Buổi triển lãm đã được dự kiến mở cửa vào năm 2020 để đánh dấu 500 năm kể từ ngày mất của Raphael vào năm 1520, nhưng sau đó hoãn lại vì dịch bệnh. Buổi triển lãm khai mạc từ ngày 09/04 đến ngày 31/07. Truy cập NationalGallery.org.uk để biết thêm thông tin.

Triển lãm được phụ trách bởi giáo sư David Ekersdjian, giảng dạy lịch sử nghệ thuật và điện ảnh tại Đại học Leicester; Giáo sư Tom Henry, giảng dạy lịch sử nghệ thuật (Danh dự) tại Đại học Kent; và Matthias Wivel, phụ trách tuyển chọn các bức tranh Ý thế kỷ 16 của Aud Jepsen tại Phòng trưng bày Quốc gia tại London.

Chú thích: "Contrapposto: mô tả cách một người đứng chỉ dựa trọng lượng của họ lên một chân, khiến vai và cánh tay của họ hơi lệch về phía giữa, một vị dụ nổi tiếng là bức tượng David của Michelangelo.

Lorraine Ferrier, nữ tác giả chuyên viết về đề tài mỹ thuật và thủ công cho The Epoch Times. Bà viết của có chủ yếu xoay quanh các nghệ sĩ và nghệ nhân đến từ vùng Bắc Mỹ và Âu Châu, những nghệ sĩ với phong cách chế tác mang vẻ đẹp và giá trị truyền thống.

Thanh Ân biên dịch

COURTESY NATIONAL GALLERY OF ART, WASHINGTON

"Đức Mẹ Đồng Trinh và Chúa Hải Đông cùng Thánh John the Baptist khi Còn Bé" (Alba Madonna) do Raphael sáng tác vào khoảng năm 1509-1511. Tranh sơn dầu trên gỗ chuyển sang vải canvas; đường kính khoảng 94 cm. Tranh thuộc bộ sưu tập của Andrew W. Mellon, phòng trưng bày Nghệ thuật quốc gia, Hoa Thịnh Đốn.

NỮ NGHỆ SĨ DÀN TỖ BÀ CỦA SHEN YUN:

CATHERINE YANG

Trên sân khấu, một câu chuyện xúc động lấy bối cảnh tại Trung Quốc đại lục được thể hiện qua một tiết mục múa. Một cặp vợ chồng trẻ tu luyện Pháp Luân Đại Pháp vừa chào đón đứa con đầu lòng. Lễ ra đây là một câu chuyện vui, nhưng cặp vợ chồng sớm bị chính quyền bắt cóc và tra tấn; còn đứa con mới sinh của họ trở thành một cô nhi.

Cô Lương Ngọc (Liang Yu), một nghệ sĩ đàn tỳ bà (hay còn gọi là đàn lute Trung Hoa) ngồi trong khu vực dành cho đàn nhạc, cô cảm thấy xúc động khi vô diễn bắt đầu.

“Bởi vì bản thân tôi cũng từng trải qua hoàn cảnh tương tự.” Cô Lương Ngọc chia sẻ trong một video được đăng tải trên Shen Yun Creations – một website mới của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun.

“Tôi đã phải chứng kiến cảnh mẹ tôi bị bắt đi.”

Bị bức hại vì đức tin

“Tôi nhớ rất rõ,” cô Lương Ngọc nói. Đó là mùa thu năm 1999. Cô và mẹ cô cùng một vài phụ nữ hàng xóm đi đến một công viên trong vùng để cùng nhau tập thiền định.

Họ cùng tu luyện Pháp Luân Đại Pháp, một môn thiền định tinh thần theo nguyên lý chân, thiện, nhân cùng với 5 bài công pháp khoan thai. Đầu thập niên 1990, Pháp Luân Đại Pháp nhanh chóng lan rộng qua khắp truyền, thu hút khoảng 70 đến 100 triệu người theo tập tại Trung Quốc Đại Lục trong vòng không tới 10 năm.

Cô Lương Ngọc kể, “Lúc đó, mọi người đang tập bài số 2.” Sau đó, cô thấy có gì đó bên ngoài công viên. “Tôi thấy một loại xe ô tô và xe tải nhỏ chạy đến gần hơn và các nhân viên an ninh địa phương tràn tới chỗ chúng tôi. Tôi vô cùng sợ hãi. Tôi nhớ mình đã kéo khuỷu tay mẹ tôi. Tôi nói, ‘Mẹ ơi, họ sắp bắt mẹ!’”

Mọi chuyện diễn ra ngay trước mắt tôi. Những người đó càng lúc càng tiến đến gần hơn và sau đó họ lôi tất cả chúng tôi đi.” Vào năm 1999, Giang Trạch Dân, lãnh đạo Trung Cộng lúc bấy giờ, đã ra lệnh tiêu diệt Pháp Luân Đại Pháp, hay còn được gọi là Pháp Luân Công. Hầu như chỉ trong một đêm, các học viên Pháp Luân Công bắt đầu bị vấy bắt và bị giam giữ, bị đưa đến các trại lao động cưỡng bức và trung tâm cải tạo, bị tra tấn; nhiều người bị tra tấn đến chết.

Bởi vì lúc đó Lương Ngọc còn nhỏ nên cảnh sát không bắt cô.

Cuối cùng, mẹ của Lương Ngọc cũng được trả tự do. Tuy nhiên, trong hai năm sau đó, bà lại bị cầm tù 4 lần vì đức tin của mình.

Là một người có đức tin sống dưới chế độ của Đảng Cộng sản, mẹ của Lương Ngọc muốn con gái mình có một tương lai tốt đẹp hơn. Qua nhiều năm, bà đã khích lệ cô, một nhạc công đàn tỳ bà đầy tài năng, nộp đơn vào các chương trình

Nghệ sĩ đàn tỳ bà của Shen Yun Lương Ngọc.

hòa nhạc.

Như định mệnh an bài, một đoàn biểu diễn nghệ thuật lớn được thành lập tại Hoa Kỳ đặc biệt cần những nhạc công tài năng chuyên về nhạc cụ truyền thống Trung Hoa, ví dụ như đàn tỳ bà.

“Khi tôi đang học tại Bắc Kinh, mẹ bảo tôi, ‘Mẹ có tin vui đây! Shen Yun đã nhận đơn xin của con rồi. Bây giờ con có thể đi rồi.’” Lương Ngọc chia sẻ.

Khi cha mẹ đến phi trường tiễn cô, Lương Ngọc biết rằng cô sẽ không được gặp lại cha mẹ trong một thời gian dài. Họ không nói gì, chỉ trao nhau nhiều điều qua ánh mắt lần cuối cùng và những giây phút đầm lệt.

Cô Lương Ngọc nói, “Tôi cảm thấy một bước đi có thể giống như bước vào một thế giới khác – một thế giới khác biệt. Bước đi này thật khó bởi vì một số tiết mục của Shen Yun trực tiếp phối bày cuộc đàn áp Pháp Luân Công.”

Đối với cô, đây là lý do cô tham gia đoàn nghệ thuật này – chính là dùng tài năng của mình để nói cho thế giới biết sự thật về cuộc đàn áp của Trung Cộng lên những người có đức tin.

Những điều này cũng khiến gia đình cô lại gặp nguy hiểm một lần nữa.

Cô nói, “Trung Cộng có vô số cách thức để khủng bố người dân và khiến cho cuộc sống của họ gặp khó khăn. Vì thế, tôi rất lo lắng cho sự an toàn của cha mẹ tôi. Tôi cảm thấy mình không bao giờ có thể gặp lại họ nữa, trừ phi cuộc đàn áp kết thúc thì tôi mới có thể quay về.”

Thời điểm đó, cô Lương Ngọc đã học được những bài học từ nền văn hóa truyền thống Trung Hoa.

Cô nói, “Nhiều nhân vật lịch sử khi bắt đầu làm gì đó, họ không bao giờ suy xét xem việc đó sẽ thành công hay thất bại. Họ sẽ nhìn sự việc từ phương diện đạo đức.”

“Nếu điều đó phù hợp với đạo lý, thì họ sẽ làm. Nếu điều đó trái với lương tâm hay đạo đức của họ, ngay cả đem đến nhiều lợi ích, thì họ sẽ không làm. Tôi luôn nghĩ về điều này khi liên tưởng về cuộc đàn áp.”

Và những trải nghiệm đau thương tại

Trung Quốc đã khiến cô hiểu sâu sắc hơn về môn nghệ thuật mà cô theo đuổi và khả năng biểu diễn âm nhạc của mình.

Bốn phận của một nghệ sĩ

Chính mẹ của Lương Ngọc là người đã mở đường cho cô trở thành một nhạc công. Một ngày nọ, khi cô còn nhỏ, mẹ cô đưa cô đến một cửa hàng nhạc cụ và bảo cô chọn.

Lương Ngọc nhắm mắt lại, quay tròn và dừng lại, rồi chỉ tay vào loại nhạc cụ ở trước mặt cô. Nó có hình trái lê và có quyết định chọn nhạc cụ đó.

“Tôi nói với mẹ, ‘Chính là cái này. Nếu mẹ không cho con học cái này thì con sẽ không bao giờ học nữa.’” Cô kể lại.

Khi lên trường trung học cơ sở, cô tham gia các cuộc thi cấp quốc gia và liên tục đoạt giải từ trung học đến đại học.

Vào thời điểm đó, cũng giống như nhiều nghệ sĩ trẻ chuyên nghiệp ngày nay, âm nhạc đối với cô là để tham dự các cuộc thi quốc tế, giống như một môn thể thao vậy.

Cô nói, “Chúng tôi sẽ cạnh tranh về tốc độ, âm lực mạnh, và độ khó.”

Kể từ khi gia nhập Shen Yun, quan niệm của cô đã thay đổi.

Cô chia sẻ, “Nghệ thuật ca cả, âm nhạc ca cả không nên được đánh giá chỉ theo những tiêu chuẩn này. Có câu nói rằng ‘Núi không cần phải cao mà nổi tiếng vì có những vị thần bắt túi sống ở đó. Sông không cần phải sâu mà hào khi do có những con rồng sống ở đó. Thứ gì đó truyền cảm hứng không phải do kỹ thuật bề mặt mà bởi vì ý nghĩa nội tại chân thành.”

“Tôi dần dần nhận thức được điều này, chỉ sau khi tôi tham gia Shen Yun,” cô nói. Hồi còn chơi nhạc với tư duy cạnh tranh, cô cảm thấy nhạc của mình gay gắt. “Khi tôi bị căng thẳng thì bất cứ bản nhạc nào tôi chơi cũng sẽ căng thẳng theo. Nhưng nếu tôi có thể trầm tĩnh và thư thái, cho dù bản nhạc đó được chơi như thế nào thì vẫn sẽ rất êm dịu.”

Kể từ khi tham gia vào công ty vũ đạo cổ điển Trung Hoa này, cô Lương Ngọc đã thay đổi và thành thực trong cả phương diện một nghệ sĩ lẫn một con người. Cô

cho rằng đây chính là bầu không khí của văn hóa truyền thống và các giá trị phổ phát của Shen Yun.

Một sứ mệnh cao cả

Tồn chỉ năm nay của Shen Yun được nhiều người cho là đầy dũng khí, “Trung Hoa trước thời cộng sản.” Kể từ khi thành lập, Shen Yun mang sứ mệnh hồi sinh nền văn minh Trung Hoa 5,000 năm. Mỗi năm Shen Yun cho khán giả thấy được qua âm nhạc và vũ đạo về đẹp của những gì được gọi là Thiên Quốc. Trung Hoa cổ đại có thành tín sâu sắc, và trải qua 5 thiên niên kỷ, vùng đất này xoay quanh tư tưởng ‘thiên địa nhân hợp nhất’. Có lẽ sứ mệnh đó luôn luôn đòi hỏi kiên cường.

Cô chia sẻ: “Tôi thật sự tin rằng Shen Yun là một tập hợp những nghệ sĩ rất đặc biệt.”

“Tất cả những gì Shen Yun làm, sự bền bỉ, sức ảnh hưởng và di sản của Shen Yun cùng với những câu chuyện mà Shen Yun truyền tải, đều là tinh hoa của văn hóa truyền thống Trung Hoa. Đây là phần tốt đẹp nhất của nền văn hóa này.”

Đây cũng là môi trường học tập dành cho cô; cô khám phá được nhiều điều về di sản của chính mình.

Cô cho biết, “Trong các tiết mục múa của Shen Yun, tôi khám phá được nhiều giá trị về văn hóa truyền thống như tôn kính Thần Phật, nhân, lễ, nghĩa, trí, tin, trung kiên, hiếu đạo, danh dự, và dũng khí.”

“Đây là những giá trị cốt lõi nhất mà con người nên có. Thông thường, tôi cảm thấy rằng những gì Shen Yun truyền tải giống như khi chúng ta đối diện với khó khăn trong hoàn cảnh bất khả thi, trong những tình huống gian nan dường như không thể vượt qua, vậy chúng ta có thể tiếp tục không?”

“Chúng ta có thể lựa chọn đứng về phía công lý không? Chúng ta có thể giữ vững chuẩn tắc của mình không? Người xưa có câu, ‘Ta muốn sống và ta muốn làm người chính nghĩa.’ Khi một người không thể có được cả hai điều này thì người đó phải từ bỏ cuộc sống để chọn chính nghĩa.”

“Những trải nghiệm của tôi và của các học viên Pháp Luân Công cho tôi thấy nhiều tấm gương chiến đấu cho chính nghĩa. Giống như sứ mệnh của Shen Yun, giống như hành động của mẹ tôi trước kia, tất cả những điều này đã thôi thúc tôi phải kiên định với đức tin của mình và kiên trì làm những việc chính nghĩa.” Cô nói.

Năm 2018, mặc dù cô Lương Ngọc và gia đình có thể đoàn tụ tại Bắc Mỹ nhưng cuộc đàn áp của Trung Cộng vẫn còn đang tiếp diễn.

Sau mỗi buổi biểu diễn, khi bức màn sân khấu kéo lên, cô nhìn xuống khán giả, nhớ lại vì sao cô đang làm những gì cô cần làm.

“Dù gian khổ như thế nào, dù chịu đựng nhiều đến đâu, tôi cũng sẵn lòng. Tôi cảm thấy mọi việc đều có ý nghĩa.

Khánh Ngọc biên dịch

The Epoch Times phỏng vấn các khán giả của Shen Yun

‘Tôi yêu tất cả mọi thứ. Thật xuất sắc. Thật đáng kinh ngạc’

“Màn trình diễn khiến tôi dân chặt vào chỗ ngồi của mình. Vô cùng tráng lệ. Tôi thậm chí không biết diễn tá như thế nào, chỉ biết nói rằng buổi trình diễn thật tuyệt diệu. Tôi không thể tin vào mắt mình, những bộ trang phục thật lộng lẫy tuyệt vời, cả lời hát, âm nhạc, vũ đạo... rất mỹ diệu. Tôi muốn giới thiệu Shen Yun đến với tất cả mọi người, đến với mọi nền văn hóa.

BÀ ANNA ROBERTS,
Nhà lập pháp Canada

“Tôi chưa bao giờ được thưởng lãm một chương trình như thế này. Thật tuyệt vời, đó là tất cả những gì tôi có thể nói. Người đã đàn dựng nên chương trình này xứng đáng nhận giải Oscar.

ÔNG LAWRENCE MCKENNA,
Nhà quản trị các dinh thự của Nữ Hoàng Anh, Hitachi và Jon Bon Jovi

“Chương trình biểu diễn này thật là một thiên hùng ca, nhờ việc dạy về thuyết hình thành thế giới, vũ trụ học và nhân thức luận về thế giới của một đức tin tâm linh vĩ đại đã tạo nên thế giới này. Đó là lý do vì sao cả thế giới đón nhận chương trình biểu diễn này với vòng tay rộng mở. Chúng tôi không chỉ yêu thích động tác vũ đạo, mà còn cảm thụ được Thần tính bên trong [mỗi chúng ta] và sự nhận thức về Thần.

ÔNG MARK VICTOR HANSEN,
Tác giả bộ sách nổi tiếng “Chicken Soup”

“Thật ấn tượng. Tinh đồng điệu, những màu sắc cũng như các điệu múa và lời diễn của những nghệ sĩ. Những tiết mục vũ kịch thật tuyệt vời. Tôi yêu tất cả mọi thứ. Thật xuất sắc. Thật đáng kinh ngạc.

BÀ LUCY MILLER,
Nữ diễn viên, nhà sản xuất và giám đốc của Nhà hát Greek Dionysus, Sydney

“The Blue Boy”, năm 1770, do họa sĩ Thomas Gainsborough vẽ. Sơn dầu trên vải; 70 x 44 inch. Thư viện Huntington, Bảo tàng Nghệ thuật, và Vườn Bách thảo San Marino, California.

NGHỆ THUẬT

Người Anh đón chào sự trở lại của ‘Cậu Bé Xanh’

YVONNE MARCOTTE

Những người đứng đầu các ngành công nghiệp của nước Mỹ có thể đã tích lũy tài sản của họ bằng nhiều cách không chính trực. Tuy nhiên, họ lại có gu thẩm mỹ tốt. Họ thường sử dụng tác phẩm nghệ thuật trác tuyệt để mua các tác phẩm nghệ thuật trác tuyệt nhất của thế giới. Phần lớn các tác phẩm nghệ thuật đó đến từ những bộ sưu tập tư nhân và những viện bảo tàng của Âu Châu.

Harry E. Huntington (1850–1927) là ông trùm ngành đường sắt và là nhà sưu tầm các tác phẩm nghệ thuật. Ông Huntington đã luôn muốn có được một tuyệt tác mà Công tước Westminster sở hữu. Đó là bức tranh “The Blue Boy”

Tư thế của cậu bé thể hiện sự trẻ trung đầy tự tin của cậu khi bước vào tuổi trưởng thành.

(Cậu bé xanh) được vẽ bởi họa sĩ Thomas Gainsborough, vào khoảng năm 1770. Khi bức tranh được rao bán năm 1921, Huntington đã đưa ra giá cao hơn tất cả những người tham gia đấu giá khác. Với hơn 700,000 USD bỏ ra, ông đã đưa “Cậu Bé Xanh” đến California vào năm 1922.

Trong lòng người dân Anh, bức tranh này có một vị trí đặc biệt. Người ta ước tính rằng có hơn 90,000 người đã ngắm bức tranh lần cuối trước khi tranh được đóng gói để vận chuyển đến Mỹ. Người phụ trách Phòng triển lãm Quốc gia, ngài Charles Holmes, thậm chí còn liếc nhìn đánh dấu ở mặt sau bức tranh một thông điệp chia tay, “Au Revoir” như để nói rằng đó không phải là lời từ biệt, mà là “Hẹn sớm gặp lại”.

Xem tiếp trang 8

NGHỆ SĨ

Nữ diễn viên Audrey Hepburn

Vẻ đẹp nội tâm của một biểu tượng phong cách

KARINA SCHNEIDER

Vào năm 2006, 13 năm sau khi biểu tượng của Hollywood qua đời, diễn viên Audrey Hepburn được tạp chí New Woman của Anh bình chọn là người phụ nữ đẹp nhất mọi thời đại.

Diễn viên Gregory Peck, bạn diễn trong bộ phim Hollywood đầu tiên của cô, đã nói trong một bộ phim tài liệu của Gero von Böhm về Audrey Hepburn như sau: “Tôi là người hạnh phúc nhất thế giới khi vinh dự được trở thành bạn diễn trong bộ phim Hollywood đầu tiên của cô ấy. Trong sáu tháng tuyệt vời, chúng tôi đã quay ở Rome. Đó là vào năm 1952. Bộ phim là câu chuyện về một công chúa ẩn mình trong thành phố để thoát khỏi nhiệm vụ chính thức của mình. Có gặp một nhà báo, yêu anh ta, nhưng cuối cùng, cô hy sinh tình yêu đó và quay lại thực hiện nhiệm vụ của một nữ hoàng tương lai. Còn anh ấy trở lại với công việc làm báo của mình. Không nghĩ ngờ gì nữa, công chúa cũng đã trở thành nữ hoàng trong đời thực. Audrey Hepburn là một trong những nữ diễn viên nổi tiếng, tài năng, thông minh, nhạy cảm, quý phái, và là người bạn của cuộc đời tôi.”

Ban đầu được đào tạo như một vũ công ba lê, cô gái trẻ Hepburn đã có kinh nghiệm trong nhiều vai diễn điện ảnh khác nhau ngay từ năm 1948. Vào năm 1951, cô đóng vai chính trong vở nhạc kịch Broadway thành công “Gigi” ở New York.

Cô đã được mời đóng vai chính, công chúa Ann trong bộ phim “Ký nghỉ hè ở Roma”, người có một ngày thoát khỏi những trách nhiệm hoàng gia của mình ở Roma. Bộ phim Hollywood đầu tiên của cô đã thành công rực rỡ – Hepburn đã nhận được một giải Oscar cho bộ phim này, và đó là giải Oscar đầu tiên trong số bốn giải Oscar mà cô nhận được.

Hepburn khiêm tốn nhận xét về diễn xuất của cô trong bộ phim đánh dấu sự khởi đầu cho sự nghiệp của mình tại Hollywood và khiến cô trở thành ngôi sao điện ảnh được săn đón: “Họ đã tìm kiếm một gương mặt vô danh. Tôi đã đạt tiêu chuẩn đó.”

Connie Wald, một người dẫn chương trình nổi tiếng của Hollywood cho các ngôi sao điện ảnh và là bạn thân nhất của Hepburn, cho biết: “Sau bộ phim ‘Ký nghỉ Hè ở Roma’, cô ấy đột nhiên trở thành một ngôi sao được cả

Xem tiếp trang 6

Nữ diễn viên Audrey Hepburn (1929–1993) về phác thảo trong phim “Chiến Tranh và Hòa Bình” qua đạo diễn King Vidor năm 1956.

Bạn muốn chia sẻ báo với người thân, bạn bè? Epoch Times sẽ giúp chuyển tận nhà mỗi tuần. TEL: (626) 618-6168 - (714) 356-8899 | WWW.ETVIET.COM

NGHỆ SĨ

Nữ diễn viên Audrey Hepburn

Vẻ đẹp nội tâm của một biểu tượng phong cách

Tiếp theo từ trang 5

1. Nữ diễn viên Audrey Hepburn, khoảng năm 1955;

2. Các diễn viên Audrey Hepburn và William Holden trong chiếc xe mui trần Nash-Healey trên phim trường "Sabrina" ở New York vào tháng 10/1953;

3. Audrey Hepburn đôi vương miện trong bức ảnh chụp từ bộ phim "Roman Holiday" của đạo diễn William Wyler, năm 1953;

4. Audrey Hepburn đóng vai Công chúa Ann trong bộ phim hài lãng mạn "Ký Nghị Hề ở Roma" vào năm 1953.

thế giới yêu mến. Và cô ấy đã đến như một bất ngờ thú vị vì cô ấy quá khác biệt với những người khác và quá độc đáo. Không chỉ ngoại hình khiến cô ấy trở nên đặc biệt mà chỉ riêng chất giọng, cách phát âm của cô ấy cũng đem lại dư vị đặc biệt. Tuy nhiên, bản thân cô lại vô cùng khiêm tốn khi nói về tài năng của mình. Hepburn không muốn nghe tất cả những điều đó. Mọi người đều yêu quý cô ấy. Cô ấy có đầy những lời đề nghị và lời mời, nhưng cô ấy chỉ muốn sống một cuộc sống bình thường."

Trưởng thành

Diễn viên Hepburn nói rằng sự nuôi dạy của mẹ cô, Nam tước Ella van Heemstra, có ảnh hưởng sâu sắc đến cô và định hình nên con người cô.

"Mẹ tôi khá nghiêm khắc và bạn biết đấy, so với tiêu chuẩn ngày nay, bà rất Anglo-Saxon, rất Hà Lan. Và đó cũng có lẽ là yếu tố đã tạo nên tôi như hiện tại, nhưng những gì bạn thấy có liên quan rất nhiều đến mẹ tôi hoặc những gì mẹ tôi muốn tôi trở thành," cô nói với Barbara Walters trong một cuộc phỏng vấn năm 1989.

"Tôi thường được nhận xét rằng tôi hơi dễ dặt. Tôi đọc thấy rằng đôi khi tôi được xem là một người cầu toàn, nhưng sự thật không phải vậy. Nhưng tôi nghĩ những điều này có liên quan đến "thái độ" mà tôi đã được nuôi dạy. Điều đó, bạn biết đấy, không được lừa dối hay quá chú ý đến bản thân, phải nghĩ đến người khác trước. Không được khoe khoang. Không được cư xử lỗ bịch để thu hút sự chú ý của công chúng. Nhưng đừng để bị xem là kiếm sống bằng việc đó. Và hãy tiếp tục."

Phong cách

Ở Hollywood trong những năm 1950 và 1960, cô đóng vai chính trong các bộ phim của một số đạo diễn xuất sắc nhất thời bấy giờ, và cùng với các nam chính nổi tiếng như Humphrey Bogart trong "Sabrina", Henry Fonda trong "Chiến Tranh và Hòa Bình", Fred Astaire trong "Khuôn Mặt Hải Hước", Gary Cooper trong "Tình Yêu trong Buổi Chiều", Cary Grant trong "Charade", và Sean Connery trong "Robin và Marian".

Trong nhiều bộ phim của mình, cô đã mặc trang phục của nhà Hubert de Givenchy. Rất lâu trước khi xuất hiện bộ phim "Bữa Sáng ở Tiffany's" nổi tiếng, Givenchy đã tạo ra kiểu dáng Audrey Hepburn nổi tiếng thế giới - thanh lịch, đơn giản, và vượt thời gian. Con trai của bà, Sean Ferrer, mô tả sự hợp tác của họ theo cách này: "Mẹ tôi xem trang phục mà ông ấy tạo ra như một chiếc bình

Từ trải nghiệm của chính mình, Hepburn thấu hiểu những khổ khó của việc sống như một đứa trẻ đối kháng giữa chiến tranh và bom đạn.

xinh đẹp làm tôn vẻ đẹp của một bông hoa cũng là một chiếc bình nhằm lưu giữ vẻ đẹp tự nhiên của chính bông hoa đó... Về thanh lịch đó có nguồn gốc từ giá trị bên trong họ. Đừng nói đúng chỗ. Đó không phải là cách để được chú ý mà là cách tôn vinh sự khiêm nhường."

Diễn viên Hepburn đã thực hiện 25 bộ phim trong sự nghiệp của mình; diễn xuất của cô rất thành công mặc dù số lượng phim cô tham gia ít hơn những diễn viên khác nhiều.

"Tôi luôn chăm chút cho cuộc sống cá nhân của mình," cô cho biết trong một cuộc phỏng vấn với Ivo Niehe. "Khi có các cậu con trai của mình, tôi muốn dành nhiều thời gian cho các cháu. Trước khi các con tôi chào đời, tôi dự tính làm hai bộ phim trong năm và sau đó nghỉ một năm; bởi vì tôi chưa bao giờ hiểu rõ làm thế nào bạn có thể trở thành một người vợ tốt trong khi suốt ngày bận rộn đóng phim."

"Và tương tự như thế... tôi không thể hiểu bạn có thể làm mẹ như thế nào nếu bạn không thể dựa con đi cùng, và bạn không đóng phim ở nhà. Vì vậy tôi không muốn xa con, không muốn xa chồng. Đây là lý do vì sao tôi không làm việc nhiều. Và đặc biệt là khi con trai lớn của tôi bắt đầu đi học - hồi nhớ hơn cháu đã đi cùng tôi, nhưng một khi cháu bắt đầu đi học, tôi cũng bắt đầu ở nhà."

Những cam kết

Sinh ra ở Bỉ vào năm 1929 và lớn lên ở Hà Lan, cô tiếp xúc với Quỹ Cứu trợ Trẻ em của Liên Hiệp Quốc lần đầu tiên vào cuối Thế chiến tại thành phố Arnhem bị bom đạn tàn phá; Quỹ này đã cung cấp thực phẩm cho thành phố. Từ trải nghiệm của chính mình, Hepburn thấu hiểu những khổ khó của việc sống như một đứa trẻ đối kháng giữa chiến tranh và bom đạn.

Vào năm 1989, cô trở thành Đại sứ thiện chí của UNICEF và tận dụng sự nổi tiếng của mình trong những năm cuối đời để nâng cao nhận thức của cộng đồng về tình trạng trẻ em tại những khu vực nghèo đói và bị chiến tranh tàn phá trên thế giới.

Tại tang lễ của cô hôm 20/01/1993, con trai cô Sean Ferrer đã đọc một số dòng có yêu thích được tác giả Sam Levenson viết:

Bí quyết của vẻ đẹp theo thời gian

Để có đôi mắt hấp dẫn, hãy nói những lời tử tế.

Để có đôi mắt đáng yêu, hãy tìm kiếm những điều tốt đẹp ở người khác.

Để có một vóc dáng mảnh mai, hãy chia sẻ thức ăn của bạn với người đang đói.

Để có mái tóc đẹp, hãy để một đứa trẻ dùng tay vuốt nó mỗi ngày một lần.

Để có sự thanh lịch và duyên dáng, hãy bước đi với kiến thức và bạn sẽ không bao giờ bước đi một mình.

Chúng tôi để lại cho bạn một truyền thống với một tương lai.

Sự quan tâm yêu thương dịu dàng của con người sẽ không bao giờ trở nên lỗi thời.

Con người thậm chí còn hơn mọi thứ cần phải được phục hồi, đổi mới, hồi sinh, cải tạo, và cứu chuộc, cứu chuộc và cứu chuộc.

Không bao giờ xưa đẹp đẽ bất kỳ ai.

Hãy nhớ rằng, nếu bạn từng cần một bàn tay giúp đỡ, bạn sẽ tìm thấy một bàn tay ở cuối cánh tay của mình. Khi lớn hơn, bạn sẽ phát hiện ra rằng mình có hai bàn tay: một bàn tay để giúp đỡ bản thân; bàn tay kia để giúp đỡ người khác.

"Những ngày xưa đẹp đẽ" của bạn vẫn còn ở phía trước bạn. Mong bạn có nhiều những ngày xưa đẹp đẽ như thế.

Báo Minh biên dịch

VĂN HÓA

Nhân duyên Thiên định: Những lễ cưới truyền thống

DAKSHA DEVNANI

Từ thời cổ đại, những người có đức tin luôn quan niệm rằng bản chất của hôn nhân là thánh thiện và cần được tôn trọng giữ gìn.

Mỗi một nền văn hóa và dân tộc đều có những nghi thức hôn nhân nhằm tôn vinh các vị Thần và xin sự thừa nhận của Ngài về mối quan hệ vợ chồng trọn đời: như một lời thề nguyện cùng nhau đồng cam cộng khổ cho đến cuối đời.

Những phong tục lễ cưới truyền thống

Lời thề thiêng liêng là giá trị nền tảng và cốt lõi của các nghi lễ kết hôn trong văn hóa phương Tây. Thời điểm cùng nhau trân trọng bày tỏ lời hứa được xem là cột mốc đánh dấu thời điểm cô dâu và chú rể chính thức thành vợ thành chồng.

Các đôi phu thê trao cho nhau những lời cam kết đặc biệt hàm chứa trách nhiệm cùng phẩm hạnh trước sự chứng kiến của cha xứ. Họ hứa rằng sẽ yêu thương và bảo vệ nhau trọn đời cho dù giàu sang hay nghèo khó, khỏe mạnh hay ốm đau.

Sau khi long trọng tuyên bố lời hứa trọn đời, đôi vợ chồng trẻ sẽ trao nhẫn cho nhau để mãi giữ dấu lời cam kết bền chặt của họ. Chiếc nhẫn không chỉ đại diện cho tình yêu bất diệt mà còn là niềm tin chân thành thiêng liêng vào Đức Chúa Trời - Đấng tạo hóa.

So với lễ cưới Tây phương, lễ kết hôn ở Đông phương có sự khác biệt rõ rệt ở hình thức, nhưng bản chất là giống nhau: tôn vinh mối nhân duyên thiên định theo cách của riêng họ.

Văn hóa Trung Hoa cổ đại quan niệm rằng hôn nhân là do trời định. Vì vậy một cuộc hôn nhân phải tuân theo sắp đặt của Hoàng Thiên.

Đầu tiên đôi phu thê sẽ bái lạy Thiên Địa, sau đó bái lạy phụ mẫu rồi mới bái lạy nhau. Họ hiểu rằng nếu một người phẫn bội người kia thì người đó sẽ bị Trời trừng phạt.

Tại Trung Quốc, lễ dâng trà trong đám cưới cũng là một nghi thức thể hiện lòng hiếu thảo của đôi phu thê. Những nghi lễ của đám cưới đều xoay quanh việc các cặp vợ chồng đức hạnh bày tỏ lòng hiếu kính, đồng thời cầu xin sự chúc phúc từ phụ mẫu, những bậc trưởng bối, và tổ tiên của họ.

Trong văn hóa Nhật Bản, điều đặc sắc trong lễ cưới là cô dâu và chú rể uống rượu sake và uống đủ 3 lần trong các loại tách khác nhau gọi là sakazuki. Sau đó, cha mẹ của đôi uyên ương cũng nhấp vài hợp; điều này biểu thị mối liên hệ của hai bên gia đình đã được khẳng định.

Theo phong tục, từng hợp rượu hàm chứa những ý nghĩa đặc biệt riêng. Ba ngụm đầu tiên tượng trưng cho đôi phu thê; loạt ngụm thứ hai tượng trưng cho ba khiếm khuyết của con người là hận thù, đam mê và ngu dốt. Và các ngụm cuối chính là biểu thị sự thoát khỏi ba điều sa ngã đó.

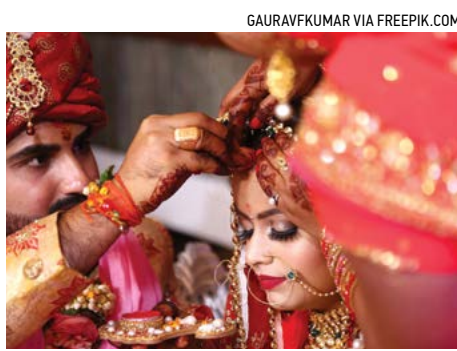
Trong văn hóa Việt Nam, lễ cưới

Tân lang tân nương trong một lễ cưới Trung Quốc truyền thống.

Cô dâu và chú rể cùng uống rượu sake trong lễ cưới truyền thống Nhật Bản.

Lễ cưới của người Ấn Độ tất cả đều được tổ chức trong một nghi lễ dựa trên niềm tin Thần.

Trong văn hóa Việt Nam, lễ cưới truyền thống mang đậm tư tưởng Phật giáo và Nho giáo.

truyền thống mang đậm tư tưởng Phật giáo và Nho giáo, đồng thời tôn vinh sự ràng buộc giữa hai người tri kỷ bằng cách cầu xin sự phù hộ của tổ tiên.

Hôn sự được tính từ buổi gặp mặt chính thức để đàm hỏi cô dâu. Ngoài việc mang sinh lễ đến, bố mẹ chú rể còn khấn trước tổ tiên cô dâu, xin phép cho đôi uyên ương được nên vợ chồng. Đôi vị hôn phu thê sẽ bái lạy cha mẹ để thể hiện sự hiếu kính; sau đó cặp đôi cúi đầu chào nhau, bày tỏ sự tôn trọng người vợ/chồng tương lai.

Sau lễ đàm ngõ và lễ thành hôn, sẽ có một buổi tiệc trà và nên được tổ chức long trọng. Đôi phu thê thường lạy trước bàn thờ tổ tiên để cầu xin hôn nhân được hạnh phúc và may mắn.

Mặc dù đám cưới của người Ấn Độ có các nghi thức tâm linh đa dạng, nhưng tất cả đều được tổ chức trong một nghi lễ dựa trên niềm tin Thần, thể hiện di sản văn hóa đặc sắc của quốc gia này.

Trong lễ cưới truyền thống của người Ấn Độ, đôi phu thê đi vòng quanh ngọn lửa thiêng và trao cho nhau bày lời thề trong hôn nhân. Ngọn lửa tượng trưng cho sự chứng kiến của Thần linh. Mỗi lời thề biểu trưng như

một chiếc neo giữ cho đôi phu thê vượt qua sóng gió trong cuộc đời.

Sau khi trao lời thề, đôi uyên ương chạm tay lên chân cha mẹ và ông bà để cầu xin lời chúc phúc và bày tỏ lòng hiếu kính biết ơn. Việc chạm vào chân thể hiện sự gat đi cái tôi của bản thân để thăng hoa trong cuộc sống vợ chồng bằng cách lắng nghe lời dạy của những bậc trưởng bối, tôn trọng tri tuệ của phụ mẫu, và ca ngợi tình thương vị tha của họ.

Một câu chuyện cổ về mối nhân duyên tiền định

Theo một câu chuyện từ thời Trung Hoa cổ đại, được đăng trên Minghui.org, liên quan đến một tiền tiết lịch sử ngụ ý rằng các mối hôn nhân vợ chồng đều được an bài bởi Trời cao.

Đuối thời trị vì của Hoàng đế Văn Tông ở thời kỳ nhà Đường, một nho sinh tên là Trịnh Hoàng Học tại Thái Học Viện, đã được hứa hôn với con gái của vị quan Hình Bộ Hộ Khu.

Thế nhưng trước khi hôn lễ cử hành, họ Trịnh nằm mộng thấy mình đang cưới ngựa bằng qua ba cây cầu nhỏ để đến một ngôi nhà nằm phía sau chùa và cưới một cô nương. Rõ ràng người chủ trì lễ cưới trong mộng gọi là họ Phương.

Choàng thức giấc, chàng thư sinh họ Trịnh đã kể với một Đạo sĩ tên là Trương Khẩu. Sau đó chàng đã kết hôn với vị hôn thê họ Lưu của mình, nhưng tiếc rằng không lâu sau, nàng đã qua đời.

Sau vài năm, chàng lại kết hôn với một cô nương họ Lý ở thị trấn Đông Lạc. Ngạc nhiên thay, hôn lễ được tổ chức tại một căn nhà nằm phía sau ngôi chùa ở thôn Thiệu Doanh. Và họ Trịnh cũng phát băng qua ba chiếc cầu nhỏ. Người chủ trì lễ cưới tên là Phương Chí Văn, tương làng Đông Lạc và cũng là người quen cũ của gia đình người vợ họ Lưu quá cố.

Sau đó, họ Trịnh nhận ra nương tử xuất hiện trong mơ chính là người vợ hiện tại của mình.

Thanh Ân biên dịch

4

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494
(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đò Biển, Mì, Bún, Com, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miệng.

Được Phát Triển Bởi Vua Đầu Bếp John

- Đầu bếp nổi tiếng
- Trên 30 năm kinh nghiệm về ẩm thực
- Có hàng triệu người theo dõi trên YouTube và mạng xã hội
- Giám khảo các cuộc thi ẩm thực

Tập hợp các loại Nước sốt Đặc chế mới.

Nước sốt XO

Hương vị Hồng Kông nổi bật Umami ngon trong chai

Nước sốt dầu ớt đỏ

Thật nhiều hương vị Làm bạn không thể quên hương vị châu Á

Nước sốt cay

Được pha trộn điều chỉnh và linh hoạt Không thể thiếu cho các món chiên

Được điều chế theo từng phần nhỏ

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN KHÔNG CHẤT PHỤ GIA KHÔNG ĐÓNG CHẤT ĐIỀU VI

Sản xuất tại **CANADA**

Có bán tại: MasterChefJohn.com, Amazon.com, Walmart.com

Xem thêm video của Chef John trên: Taste Show

"The Brown Boy" (Cậu Bé Nâu / Chân dung của ngài Thomas Lister), khoảng năm 1764, được họa sĩ Joshua Reynolds vẽ. Tranh sơn dầu trên vải; 91 x 58 inch. Bảo tàng và Phòng triển lãm Bradford, Bradford, Vương quốc Anh.

Chân dung Charles William Lambton, thường được biết đến là "The Red Boy" (Cậu Bé Đỏ), năm 1825, do họa sĩ Thomas Lawrence vẽ. Tranh sơn dầu trên vải; 55 1/3 x 43 1/2 inch. Phòng triển lãm Quốc gia, London.

"Sarah Goodin Barrett Moulton: 'Pinkie' (Cô bé hồng)", năm 1794, do họa sĩ Thomas Lawrence vẽ. Tranh sơn dầu trên vải. 58 1/4 x 40 1/4 inch. Thư viện Huntington, San Marino, California.

Người Anh đón chào sự trở lại của 'Cậu Bé Xanh'

Tiếp theo từ trang 5

Sắc màu cuốn hút của tuổi trẻ

Bức tranh miêu tả một cậu bé ở độ tuổi thiếu niên sắp trưởng thành đang mặc áo chèn nam và quần ống túm bằng sa tanh màu xanh lam thời trước. Họa sĩ Gainsborough đã cho nhân vật của mình ăn vận theo phong cách thời trang của 100 năm về trước, thời mà người hùng của ông, ngài Anthony Van Dyck, là họa sĩ chân dung xuất sắc. Cậu bé đứng trong tư thế tương phản cổ điển (contrapposto), với trọng lượng cơ thể đặt trên một chân bước về phía trước, giống như trong các tác phẩm điêu khắc của Hy Lạp cổ. Tư thế này thể hiện sự trẻ trung đầy tự tin của cậu khi bước vào tuổi trưởng thành.

Đôi mắt cậu nhìn thẳng vào chúng ta. Tư thế này được gọi là "nhìn ra ngoài" – nhằm thu hút sự chú ý của khán giả vào bức tranh, rồi thường lăm, và sẽ bị hấp dẫn. Nhiều người đã suy đoán ai là người mẫu cho bức tranh. Các nhà sử học hiện nay cho rằng đó là Gainsborough Dupont, cháu trai và là người học việc của ngài Thomas Gainsborough.

Họa sĩ Gainsborough đã tô điểm trang phục của cậu bé bằng màu xanh lam mờ ảo lấp lánh. Ông sử dụng sơn màu để khiến cho bộ y phục bằng lụa lung linh trong ánh sáng. Phong cảnh nước Anh ở phía sau có màu nâu mờ mờ, tương phản hoàn toàn với sự bừng sáng của nhân vật ở phía trước.

Hai cậu bé

Ngài Joshua Reynolds và ngài Gainsborough nổi tiếng là hai kỳ phùng địch thủ chuyên nghiệp. Họ là những đối thủ mang tính lạnh nhạt nhất [mà chúng ta] có thể thấy. Mỗi người lại đưa ra thách thức với người kia để đối phương nâng cao năng lực của bản thân. Họ được biết

đến là những người thân thiện với nhau, nhưng không phải là bạn bè, và họ luôn quan sát các tác phẩm của nhau. Đầu vậy, vào cuối đời, họa sĩ Gainsborough đã bày tỏ cảm xúc của mình đối với vị đồng nghiệp đáng kính trong một lá thư: "Với một trái tim chân thành, tôi có thể nói rằng tôi luôn ngưỡng mộ và thật tâm quý mến ngài Joshua Reynolds."

Hai họa sĩ lỗi lạc vẫn kính trọng nhau cho dù bất đồng quan điểm về kỹ thuật vẽ tranh. Trong một bài viết có nhan đề "Thời Đại Hoàng Kim của Tranh Chân Dung", ngài Reynolds đã nói về cách tiếp cận tự do hơn của ngài Gainsborough: "Những nét quệt và in dấu kỳ lạ ấy... một cách thần kỳ nào đó... đã bắt đầu tạo thành một bức hình". Ngài Reynolds cho rằng những gam màu lạnh, chẳng hạn như xanh lam, không bao giờ có thể được sử dụng làm tâm điểm cho một tác phẩm nghệ thuật. Chỉ có những sắc màu ấm hơn – ví dụ như đỏ, cam, vàng, và nâu – làm nổi bật tiền cảnh. Trong khi đó, các tông màu lạnh hơn như xanh lam, xanh lục, xám, và tím thì nên để ở hậu cảnh hay phông nền.

Ngài Reynolds đã từng thuyết trình về tầm quan trọng của việc sử dụng tông màu ấm ở tiền cảnh. Vào khoảng năm 1764, ông đã phác họa chân dung một thanh niên quý tộc trong tư thế thoải mái. Cậu thanh niên mặc một bộ suit màu nâu mịn mượt và bao quanh cậu là những mảng màu xanh lam dịu nhẹ. Đó là bức họa chân dung của ngài Thomas Lister, được đặt tên là "Cậu Bé Nâu". Ngài Lister sau này trở thành Nam tước Ribblesdale đầu tiên của trang viên Gisburne Park.

Có vẻ như đây là một thách thức mà đối thủ thân thiện của ông [ngài Gainsborough] không thể chối từ. Và bức tranh "Cậu Bé Xanh" ra đời rồi được triển lãm tại Học viện Nghệ

thuật Hoàng gia năm 1770. Ban đầu bức tranh có tên là "Chân Dung của Một Quý Ông Trẻ Tuổi". Vào năm 1798, tranh được biết đến với tên "Cậu Bé Xanh" như chúng ta gọi ngày nay.

Một cậu bé và một cô bé khác

Tác phẩm được yêu thích của họa sĩ Gainsborough có khả năng tạo nên danh tiếng cho những bức tranh khác. Mới đây, Phòng triển lãm Quốc gia đã mua lại một bức tranh khác cũng về một cậu bé. Bức tranh có tên "Cậu Bé Đỏ" của họa sĩ Thomas Lawrence, được hoàn thành trong khoảng 1818–1825. Trong tranh là một cậu bé nhỏ tuổi hơn nhiều, có thể 6 hoặc 7 tuổi, đang ngồi trên ghế và mặc một bộ quần áo nhung đỏ. Bức tranh được ủy quyền sáng tác bởi cha của cậu bé, ngài John George Lambton, người đã trở thành vị Bá tước đầu tiên của Durham năm 1833.

Trở lại California, dinh thự của ông Huntington ở San Marino đã được cách tân vào năm 1934 bằng cách mở thêm một phòng triển lãm mới. Đó là vì Ngài Huntington muốn trưng bày bức tranh quý giá nhất trong bộ sưu tập của mình dưới ánh sáng tốt nhất. Năm 1927, ông mua bức vẽ một cô gái trẻ. Bức tranh được hoàn thành năm 1794, cũng do họa sĩ Lawrence vẽ. Tranh đã được trưng bày cùng với bức "Cậu Bé Xanh". Hai bức tranh này là tâm điểm chú ý của Thư viện và Bảo tàng Huntington.

Cô bé trong tranh là Sarah Goodin Barrett Moulton, với biệt danh "Pinkie" (Cô Bé Hồng) do gia đình đặt. Họa sĩ Lawrence đã cho cô gái trẻ ăn vận kiểu thời trang thịnh hành thời đó. Cô bé, được cho là 11 tuổi khi bức tranh ra đời, đang mặc một chiếc đầm màu hồng kiểu Hy Lạp xưa tung bay trong gió. Cô bé được vẽ khi đang ở đỉnh điểm của vẻ đẹp trẻ trung, nữ

tính. Giống như bức "Cậu Bé Xanh", cô bé [trong tranh] đang nhìn thẳng trực tiếp vào chúng ta. Họa phẩm giàu sức sống của ngài Lawrence đã mô phỏng lại cách vẽ của ngài Gainsborough, khiến cho bức chân dung trông sống động ngay khi nhìn vào. Làn gió nhẹ thổi qua chiếc đầm của cô bé ám chỉ rằng vẻ đẹp tự nhiên của cô sẽ sớm tàn phai. Sarah Moulton qua đời ở tuổi 12, và thật ngẫu nhiên, là đi của Elizabeth Barrett Browning, một trong những thi sĩ người Anh nổi bật nhất của thời đại Victoria.

Tuy rằng cô bé Pinkie đang vận trên mình một chiếc đầm theo phong cách thời Napoléon khi đó, và họa sĩ Gainsborough cũng như họa sĩ Lawrence đều là những người cùng thời, bộ trang phục của "Cậu Bé Xanh" lại được vẽ theo kiểu phong cách thời trang của 100 năm về trước để tôn vinh họa sĩ Van Dyck.

Trở lại với Phòng triển lãm Quốc gia

Di nguyên của ngài Charles Holmes đang được hoàn thành. Gần 100 năm kể từ ngày ra đi, bức tranh "Cậu Bé Xanh" đã trở về cội nguồn của mình ở nước Anh. Thư viện và Bảo tàng Nghệ thuật Huntington đã hoàn thiện việc khôi phục toàn diện bức tranh vào năm 2020. Sau đó, tranh được gửi đến Phòng triển lãm Quốc gia. Tranh sẽ được trưng bày ở đó cho đến tháng 05/2022.

Ngày nay, bức tranh "Cậu Bé Xanh" là một biểu hiện nghệ thuật phổ quát cho quá trình trưởng thành. Bức tranh cho thấy rằng một bức chân dung không còn chỉ là đặc quyền của hoàng gia hay tầng lớp thượng lưu. Hai họa sĩ nổi tiếng của thế kỷ 18 đều vẽ những cậu bé đang ở trên đỉnh điểm của độ tuổi thanh niên. Một người là quý tộc trong tư thế thụ động hơn và dường như mờ dần vào cảnh nền. Người còn lại, một thường dân, bước tới tương lai của mình với cả hai bờ Đại Tây Dương đang không ngừng cổ vũ cậu ấy.

Nhà Liên biên dịch